

**Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Censvræ Et Invectivæ
Ex Mvltis Aliqvot In Sanctos Patres Et Ecclesiæ Doctores,
In DD. Scholasticos Tam Antiqviores Qvam Recentiores,
Nominatim In Primarios Societ. ...**

Bivero, Pedro de

Antverpiae, 1641

Capvt Qvintvm. Censuræ Iansenij in Thomistas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73756)

13. Vanum est & stultum (*Christum*) pro talibus (*reprobis*) saluandis seriâ voluntate pati, ac mori. *tom. 3. col. 389.*

14. Adiutorium purè sufficiens ad gratiam naturæ pertinet, lapsum reparationi inutile, & perniciosum. imò asseri non potest post lapsum, nisi maiori hallucinatione, quàm Pelagianam, sublato originali peccato, naturæ vires illas esse fateamur. *tom. 3. col. 254.*

15. Qui aliam gratiam Christi, quàm efficacem asserit, nouum genus gratiæ procedunt; quod nec D. Augustinus, nec vllus post illum Latinorum Patrum, nec D. Thomas, vel vltiorum Theologorum aliquis agnouit; nec Ecclesia in vllis Conciliis generalibus, aut Prouincialibus approbatâ: neque verò agno-

scere potuit, nisi principia quibus ipsa per antiquos Patres Christi gratiam defendit, funditus euerat. *tom. 3. col. 213. & 251.*

16. Gratia sufficiens è diametro repugnat medicinali adiutorio Christi: nam primâ integritatem naturæ humanæ restituit, omne meritum, & præmium dominatrici libertati vindicat, vnoque verbo Christo oclamatur: Recede à nobis, non opus est tuo medicinali remedio, sibi sumus. *tom. 3. col. 134.*

17. Qui gratiam sufficientem ponunt, efficacem tollunt; peius ipsis Pelagianis hallucinantur. *tom. 3. col. 254.*

18. Tale adiutorium gratiæ Pelagianicum est, & tale admittebant Semipelagiani, & tamen vt hæretici proscripti sunt. *tom. 3. col. 252.*

CAPVT QVINTVM.

Censuræ Iansenij in Thomistas.

1. Prædeterminatio physica profusè destruit totam illam differentiam gratiæ Adami, & Christi, seu adiutorij sine quo non, & adiutorij quo fit opus: quam tamen Augustinus firmitimè stabiliiuit, & velut immobilem basim totius doctrinæ suæ posuit. *tom. 2. col. 581.*

2. Prædeterminatio illa physica destruit profusè magnam illam libertatem, & bene viuendi potestatem, quam Augustinus, Pontifices, & Concilia nos in Adamo amisisse testantur. .... Quòd si tunc per physicam prædeterminationem debebat fieri effectus, quemadmodum Auctores eius tradunt; iam funditus illa doctrina Augustini, & Conciliorum labefactata corrueat. *tom. 2. col. 182.*

3. Ex quibus omnibus perspicuè ostenditur, nihil capitalius principiis Augustini, nihil quod eius doctrinæ magis ex diametro repugnet, effingi posse, quàm quòd Adami adiutorium in physica illâ prædeterminatione situm fuerit: vt sanè non temerè dici posse videatur, quòd Auctores, qui prædeterminationem illam physicam ad statum etiam integrum Adami & Angelorum extendunt, toto ostio ab Augustini principiis aberrauerint. *tom. 2. col. 582. & 583.*

4. Qui medicinalem Christi Saluatoris gratiam sic defendere conantur, vt eam in talem prædeterminationem physicam transferent, omni statui hominum necessariam;

magis profectò Aristotelici, quàm Augustiniani sunt; nam talis prædeterminatio sic assera non solum nullo testimonio eius (*Augustini*) probari potest; sed potiùs vniuersam doctrinam eius, innumeris locis traditam, inexplicabili confusione conturbat. tollit enim differentiam integræ, læsæque voluntatis, tollit necessitatem duplicis adiutorij. .... tollit, obscuratque veram radicem necessitatis gratiæ medicinalis; nec sinit intelligere veram naturam eius. .... Denique cogitur inferre non exiguam vim Scripturis sacris. *tom. 3. col. 821.*

5. Quæ ratio. .... indicat prædeterminationem physicam, tamquam gratiam eo modo, & latitudine ad omnes humanæ naturæ status dilatam ab Augustini sensibus esse remotissimam, & potiùs vi humanæ philosophiæ, quàm Augustinianæ Theologiæ expressam, & inuentam esse. *tom. 3. col. 822.*

6. In omnibus istis, ac similibus testimoniis (*Augustini*) non est vnus apex, qui hoc significet, per huiusmodi prædeterminationem ex philosophia profectam effici (& paucis interiectis concludit) apertam vim inferri testimoniis Augustini, quibus sententiam illam suam asseritam volunt. *tom. 3. col. 819.*

Auctores qui hic à Iansenio sugillantur. aciem habent. ipsi pro se loquantur.